ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου **1942** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **254**

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1824.

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἑρμηνείας τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Ν. Δ)τος «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 **τοῦ ὑπ' ἀριθ.** 1 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 εἶναι ὅτι ἡ ὀφειλομένη κατ' αὐτὴν ἐγγύησις εἶναι ἡ διὰ τῆς τελευταίας μισθωτικῆς σχέσεως καθορισθεῖσα καὶ κατὰ ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ κατὰ Ἰούνιον ἐ. ἐ. καταβαλλόμενον μίσθωμα, ἄνευ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων αὐξήσεων, ἡ δὲ μίσθωσις παρατείνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως. Ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως παρατείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1942.

2. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 4 ἐδ. ε' ἐν τέλει φράσις «μέχρι τοῦ 15πλασίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι τοῦ 10πλασίου».

3. Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 ἐδ. ι' ἀπαλείφεται ἡ φράσις «αὐτὸς ἢ τὰ συνοικοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας του» ἡ δὲ φράσις «τελούντων ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τελούντων ἐν παρατάσει τῆς μισθώσεως» ἐν τέλει δ' αὐτῆς προστίθεται ἐν συνεχείᾳ «ἢ ἅπαντα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκοδομῇ εὑρισκόμενα, ἐξυπηρετοῦσιν ἀναγκαίως μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν».

4. Ἡ ἐν ἐδ. ιε' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ποσότης τῶν 200.000 δραχμῶν ἀντικαθίσταται διὰ τῆς τοιαύτης τῶν 300.000 δραχμῶν, ἡ δὲ φράσις «ἂν προσφέρῃ τὸ δεκαπλάσιον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἂν προσφέρῃ τὸ ἑπταπλάσιον».

5. Τὸ ἐδάφιον ιστ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται «Ἐπὶ μισθώσεως διὰ κατοικίαν ἢ ἐμφερῆ χρῆσιν, ἂν ὁ μισθωτὴς κατοικῇ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ, ἰδιοκτήτῳ ἢ μισθίῳ μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ἐπίσης ἐπὶ μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως διὰ κατοικίαν, ἂν αὕτη συνήφθη συναφῶς καὶ παραλλήλως πρὸς ἄλλην ἔννομον σχέσιν ἰδίᾳ μισθώσεως ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ ὑπεκμισθωτήν, καταλυομένην ἢ ὁπωσδήποτε κατὰ νόμιμον τρόπον τερματιζομένην.

6. Ἡ ἐν ἐδαφίῳ κγ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λέξις «ἑξαμήνου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐξαμήνου» εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου αὐτοῦ προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: «ἂν ἀπαγγείλῃ τὴν ἄρσιν τὸ δικάσαν δικαστήριον, ὅπερ ὀφείλει νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῆς διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

7. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον κε' ἔχον οὕτω: «Ἐπὶ μισθώσεως ἑνὸς μόνου ἐργοστασίου χωρεῖ ἡ παράτασις αὐτῆς τόσον ὡς πρὸς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ μίσθιον κατάστημα, ἀποθήκας, πρατήρια καὶ γραφεῖα, ἐπὶ μισθώσεως ὅμως πλειόνων ἐργοστασίων δὲν παρατείνεται ἡ μίσθωσις εἰ μὴ ὡς πρὸς ἓν μόνον κατ' ἐπιλογὴν τοῦ μισθωτοῦ, δηλουμένην κατὰ τὸ ἐδάφιον ι' τοῦ παρόντος, ἂν δ' ὁ μισθωτὴς ἔχῃ πλὴν τοῦ μισθίου καὶ ὁμοίου εἴδους ἰδιόκτητον ἡ μίσθωσις δὲν παρατείνεται, ἐπιφυλασσομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

8. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 7 ἐδ. β' ἀπαλείφεται ἡ φράσις «καὶ αἱ πάσης φύσεως» μέχρι τέλους.

Ἄρθρον 2

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 9 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: «Ἡ διάταξις αὕτη ἥτις δὲν κατισχύει τῆς τοῦ ἄρθρου 7 παρ. ιε' τοῦ παρόντος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ μισθωτῶν αἰχμαλώτων ὡς καὶ τῶν ὄντων μονίμων τακτικῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, πλὴν Τραπέζης, ἐπίσης δὲ τοῦ ἀργοῦντος ὁλικῶς καὶ ἐπιδοτουμένου προσωπικοῦ τῶν ἐφημερίδων, ἂν μὴ ἐπεδόθησαν εἰς ἄλλην ἐργασίαν ὡς καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν μίσθωσις συνωμολογήθη ὑπὸ συνοικοῦντος οἰκείου (ἀνιόντος, κατιόντος, συζύγου καὶ ἀδελφῶν) τῶν ἀνωτέρω προσώπων (δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.) τὸ μίσθωμα ὅμως καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου πράγματι ὑπὸ τούτων, τῶν λοιπῶν συνοικούντων οἰκείων στερουμένων παντελῶς περιουσίας ἢ οἱασδήποτε προσόδου. Ἀντιθέτως δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκείνων τῶν μισθωτῶν, οἵτινες λαμβάνουσι μισθὸν ἢ ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ σύνταξιν παρ' οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ Τραπέζης, ἢ καὶ ἀντιστρόφως, ἢ παρ' οἱουδήποτε ἐξ αὐτῶν συγχρόνως, ὡς καὶ τῶν ἀσκούντων συνάμα καὶ ἐλευθέριόν τι ἐπάγγελμα.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 13 παρ. 2 ἐδ. β' μετὰ τὴν λέξιν ἄρθρον καὶ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 προστίθεται «9 ἀριθ.» σχηματιζομένης οὕτω τῆς φράσεως «ἄρθρον 9 ἀριθ. 1».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 παρ. 2 μετὰ τὴν λέξιν «ὑπομίσθωμα» προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος, αὐξήσεων» καὶ μετὰ τὴν λέξιν «μισθώματος» προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις αὐξήσεων». Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον 5 ἔχον ὡς ἀκολούθως: «Ἐπὶ ὁλικῆς μετ' ἐπίπλων τοῦ μισθωτοῦ ὑπομισθώσεως, συνολικῶς ἢ τμηματικῶς γενομένης, οὐχὶ ὅμως κατ' ἐπάγγελμα ἐπιχειρουμένης ὁ ἐκμισθωτὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ μισθωτοῦ ὁλόκληρον τὸ μίσθωμα μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 καὶ 3 αὐξήσεων καὶ παρ' ἑκάστου τῶν ὑπομισθωτῶν τὸ 1)4 τοῦ ὑπομισθώματος μετὰ τῶν κατὰ

τὰς αὐτὰς διατάξεις αὐξήσεων. Ὁ μισθωτής, μὴ στέργων τὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως ὑποχρεοῦται ὅπως δηλώσῃ τοῦτο τῷ ἐκμισθωτῇ καὶ τοῖς ὑπομισθωταῖς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀποκομίσῃ τὰ ἔπιπλα αὐχοῦ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, οἱ ὑπομισθωταί, παραμένοντες ἐν τῷ μισθίῳ ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι τῷ ἐκμισθωτῇ τὰ 3)4 τοῦ ὑπιμισθώματος μετὰ τῶν αὐξήσεων, οὐδέποτε ὅμως τὸ σύνολον τῶν καταβλητέων εἶναι ἔλαττον τοῦ ὅλου μισθώματος μετὰ τῶν αὐξήσεων, τῆς τυχὸν διαφορᾶς ἐπιμεριζομένης μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὑπομισθώματος ἑκάστου.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 αἱ ἀριθμοὶ τροποποιοῦνται εἰς ἀριθμὸν 12 παρ. 2, 13 παρ. 2 καὶ 3, 14 καὶ 15. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθενται τέσσαρα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω: «2. Οἱ ἔνοικοι τῶν οἰκοτροφείων καὶ τῶν κατ' ἐπάγγελμα ὑπεκμισθουμένων οἰκιῶν, προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ παρόντος καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὀφείλουσι τὸ κατὰ τὸν Ἰούνιον 1942 καταβαλλόμενον μίσθωμα προσαυξανόμενον ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντελεστοῦ, δι' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσαυξάνεται τὸ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὀφειλόμενον μίσθωμα, ἐὰν καὶ καθ' ὅσον παρέχωνται πᾶσαι αἱ συμφωνηθεῖσαι ἢ αἱ προσιδιάζουσαι εἰς τοιαύτας σχέσεις παροχαὶ ἐν γένει, ἄλλως ὀφείλεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ὁριζομένη προσαύξησις». Αὐομένης τυχὸν τῆς μισθώσεως καὶ ἀποκομιζόντος τοῦ μισθωτοῦ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 5 τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν μετ' ἐπίπλων μισθώσεων ἢ ὑπομισθώσεων τὸ μίσθωμα προσαυξάνεται ὡς ἐπὶ κατοικιῶν (ἄρθρον 14 παρ. 5).

4. Ἐπὶ συνολικῆς ὑπομισθώσεως ξενοδοχείου ὕπνου ὡς ἔχει τοῦτο ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρ. 14 § 1 τοῦ παρόντος.

5. Προκειμένου περὶ ἐνοίκων μονίμων ἐν Ξενοδοχείοις ὕπνου, οἰκοτροφείοις καὶ ταῖς κατ' ἐπάγγελμα ὑπεκμισθωμέναις οἰκίαις, ὄντων δὲ δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ἡ κατὰ τὸν ἀριθ. 2 αὔξησις μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ὀφειλομένη αὔξησις μειοῦται κατὰ τόσα κλάσματα, ὅσοι εἶναι οἱ ὑπομισθωταὶ (δημόσιοι ὑπάλληλοι κλπ.) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑπεκμισθουμένων δωματίων, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ κατέλθῃ πέραν τοῦ 1)2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 9 § 2 καὶ 21 § 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοίκων ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ μή.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος μετὰ τὴν φράσιν «30 Ἀπριλίου 1941» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «στερούμενοι» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ καὶ μεταγενεστέρως ἀλλ' ἐκ κληρονομίας ἀνιόντος ἢ κατιόντος, γενομένου ὅμως κυρίου πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: Ὡς στερούμενος ἀποδεδειγμένως στέγης λογίζεται καὶ ὁ κατὰ παράκλησιν ἢ διὰ συστεγάσεως μετὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1941 διαμένων μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου ἔστω καὶ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὸ εἰς ὃ συστεγάζεται διαμέρισμα εἶναι ἀνεπαρκὲς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας τοῦ ἰδιοκατοικήσαντος. Τοὐναντίον δὲν θεωρεῖται στερούμενος στέγης ὁ ἐκουσίως ἐξ οἱασδήποτε ἐννόμου σχέσεως, μετὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1941 ὑπ' αὐτοῦ συναφθείσης, ἢ ὁ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὑπαιτιότητι στερηθεὶς τῆς ἣν εἶχε τοιαύτης, ἰδιοκτήτου ἢ μισθίου.

3. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς «τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς προσφερομένης οἰκίας, ἂν πρόκειται περὶ μισθίου τοιαύτης, ὀφείλοντος νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐναλλαγὴν ταύτην τοῦ μισθίου».

4. Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 καὶ 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 ἀναφερομένη ποσότης τῶν δρ. 60.000 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς τοιαύτης τῶν δρ. 200.000.

5. Μετὰ τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 προστίθενται δύο ἐδάφια ἔχοντα οὕτω: «13. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν προαστείων αὐτῶν θεωροῦνται ὡς μία πόλις» καὶ 14. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1—4 τοῦ παρόντος τὸ τῆς ἰδιοκατοικήσεως δικαίωμα ἀργεῖ κατὰ μισθωτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἢ στρατιωτικῶν, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκατοικήσων κέκτηται ἑτέραν ἰδιόκτητον οἰκίαν ἢ ἄλλα διαμερίσματα τελοῦντα ὑπὸ μίσθωσιν λήξασαν ἢ μὴ ἐξαιρέσει τῆς ἐν ἐδ. 12 τοῦ παρόντος περιπτώσεως.

6. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 21 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως. «Ἐὰν μισθώσεια εἶναι ἀνώνυμος ἑταιρία ἢ Τράπεζα τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως δύναται νὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου μέχρι τοῦ 10πλασίου, ἐὰν δὲ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 36 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, τὸ μίσθωμα ὁρίζεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 § 1 τοῦ παρόντος. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμεναι εἰς τὴν ἔκδοσιν βιβλίων καὶ συπογραφικὰς μόνον ἐπιχειρήσεις ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐμειώθησαν οὐσιωδῶς.

7. Εἰς τὸ ἐν ἐδαφίῳ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 καταστήματα προστίθενται καὶ τὰ ἑξῆς [illegible] ἐκπαιδευτήρια, καθ' ὃ μῆνα δὲν ἐλειτούργησαν παντελῶς, τὰ μικρὰ συπογραφεῖα καὶ βιβλιοθετεῖα καὶ ἐκεῖνα τὰ καταστήματα, ὧν ὁ μισθωτὴς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπουσιάζει συνεπείᾳ στρατεύσεως ἢ αἰχμαλωσίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 22 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Εἰς ξενοδοχείων ὕπνου, ὅστις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δὲν ἔχουσιν ἐπισχεθῇ διὰ πράξεως τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρχῶν τῆς κατοχῆς, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐδ. 1 καὶ 3 αὔξησις προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο ἐφ' ἑκάστης κλίμακος (150 ο)ο, 200 ο)ο, 250 ο)ο, 350 ο)ο καὶ 450 ο)ο).

2. Ἐπὶ ἐπισάκτων ἐν μέρει ξενοδοχείων παρέχεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐδάφ. 1 καὶ 3 αὔξησις ἄνευ τῆς περαιτέρω κατὰ 50 ο)ο, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προσαυξήσεως. Ἂν ἡ ἐπίταξις ἐκτείνηται ἀπὸ τοῦ 1)2 τὸ πολὺ τῶν ὑπὸ τοῦ ξενοδοχείου διατιθεμένων κλινῶν ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἐπίταξις. Ἂν ὅμως ἡ ἐπίταξις ἐκτείνηται ἐπὶ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ κλινῶν τότε ἀσχέτως τοῦ χρόνου συνάψεως τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 ὀφειλόμενον μίσθωμα προσδιορίζεται εἰς τὰ 18 ο)ο τῆς καταβαλλομένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποζημιώσεως καὶ τὸ κατὰ τὴν διατίμησιν ἐνοίκιον ἑκάστης μὴ ἐπιταταγμένης κλίνης 2 ἡμερῶν κατὰ μῆνα. Ἐπὶ συνολικῆς ὅμως ἐπιτάξεως τὸ μίσθωμα περιορίζεται εἰς τὰ 22 ο)ο τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως.

3. Ἐπὶ ξενοδοχείων ὕπνου ἢ ὕπνου καὶ φαγητοῦ ὅμως ἐπιμισθωμένων μετ' ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἐπιτεταγμένων, ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἰς οὐδεμίαν δαπάνην ἢ ἐργασίαν ἐν τῷ μισθίῳ ὑποβάλλεται, ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις καταβάλλεται διὰ

τὴν ἐπίταξιν, λαμβάνει μόνον τὰ 5 ο/ο τῶν ὑπολοίπων 95ο/ο καταβαλλομένων τῷ ἐκμισθωτῇ. ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει, τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιτάξεως ὀφειλόμενον μίσθωμα προσδιορίζεται εἰς τὰ 50 ο/ο τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφ. 2 καὶ 3 ἡ αὔξησις κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 1 καὶ 3 εἶναι μείζων ὀφείλεται αὐτῇ.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/γματος μετὰ τὴν φρᾶσιν «κοινοποιῶν πρὸς αὐτὸν» προστίθεται «ἢ τὸ δεκτικὸν καταβολῆς τοῦ μισθώματος πρόσωπον» ἡ δὲ ἐν αὐτῷ ἐξ 20 ἡμερῶν προθεσμία δύεται εἰς 90 ἡμερῶν καὶ ἡ ἐν παρ. 2 ὑπονοουμένη «1 Ἰουνίου 1942» ἀντικαθίσταται εἰς «1 Ἰουλίου 1942».

2. Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 25 φράσις «ἢ ἡ μετατροπὴ τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς ἀνώνυμον ἑταιρείαν» ἀπαλείφεται.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθεται ἐδάφιον 5 ἔχον οὕτω: «Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιογοήσεως δὲν ἀσκεῖται κατὰ μισθωτοῦ κινυμαλώτου ἢ κατὰ μισθωτοῦ, οὗτινος ὁ ἀνιὼν ἢ ὁ κατιὼν ἢ ὁ σύζυνος εὑρίσκεται ἐν αἰγμαλωσίᾳ.

4. Ἡ ἐν ἀοιθ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 26 φράσις «ποὺ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ποὺ τῆς 30 Ἀπριλίου 1941» ἡ δὲ φράσις «τοῦ ἀσκουμένου ἄδην μένει τῶν λέξεων τῶν τῇ αὐτῇ πόλει» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς «τοῦ ἐνασκουμένου ἄδην ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παρηνουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—1942 τοὐλάχιστον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 34 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. μετὰ τὴν φράσιν «ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζεται» προστίθεται «παρ' αὐτοῦ ἐνέσεως».

6. Ἐν τῇ παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἢ νὰ ρυθμίζῃ αὐτὰς κατὰ ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ παρόντος».

7. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 § 2 ἐδ. β' τοῦ Ν. Δ. 1531/1942 καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσε.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 36 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ἡ λέξις «τετραπλασιάζεται» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «προσαυξάνεται διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 § 1 δριζομένης ἀνωτάτης αὐξήσεως (250ο/ο)» καὶ προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς: «Τοῦτο ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀκινήτων ὑπὸ μίσθωσιν τελούντων καὶ ἐπιταχθέντων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς ὡς πρὸς τὴν μισθώσεων πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, τοὺς ΣΠΕ, τοὺς ΣΠΑΠ, τὴν Ἡλεκτρικὴν Ἑταιρείαν Μεταφορῶν καὶ τὸ Ἀμυνικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἐκτὸς ἂν ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος ὀφείληται μείζων αὔξησις».

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: «Ἂν ὅμως μεταξὺ τῶν λόγους συγκοινωνίας δὲν εἶναι εὐχερὴς ἡ μεταφορὰ τῶν ἐπίπλων καὶ τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατεθέντος δημοσίου ὑπαλλήλου, ἡ συνεπιζομένη παρ' αὐτοῦ μίσθωσις δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς μὴ ἐφ' ὁσονδήποτε χρόνον χρησιμοποιήσεως τοῦ μισθίου. Ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν πλήρη κανόνα τοῦ μισθίου δι' ὅσον χρόνον ὁ μισθωτὴς δὲν κατέθεσεν αὐτῷ εἰς τὸν δι' ἐναποθήκευσιν προορισμὸν ἀντίτυπον ὑγρᾶς, ὅτε τὸ μίσθωμα μειοῦται κατὰ ποσὸν ἀνάλογον, ὅπερ ἡ ἐκφώνισα καθορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν».

3. Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «ἐξαιροῦνται», ἡ φράσις «ὡς πρὸς μόνας τὰς αὐξήσεις» καὶ ἀπαλείφεται ἡ φράσις «καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν κλπ.» μέχρι τέλους.

4. Ὁλόκληρον τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 37 ἀπαλείφεται.

5. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπιταχθέντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀστικοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεως τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ λύσῃ τὴν μετὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ μισθωτικὴν σχέσιν κοινοποιῶν αὐτῷ ἐξώδικον περὶ τούτου δήλωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ μηνὸς ἀπὸ τῆς διαταχθησομένης ἐπιτάξεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις ἀνήκει εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, ἂν ἡ ἐπίταξις περιορίζηται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου, ὡς τοῦτο εἶχεν ἀρχικῶς ἐκμισθωθῇ, ἤτε ἐπὶ λιξασῶν μισθώσεων αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ὡς ποὸς τὸν μισθωτήν, ἂν ὅμως ἡ ἐπίταξις περιλαμβάνει καὶ τὴν χρῆσιν ἐπίπλων, σκευῶν, μηχανημάτων, ἐσναλείων κλπ. ἀνηκόντων εἰς τὸν μισθωτήν, ἢ ἂν ἐπὶ μέρους λιξασῶν μισθώσεων ἐνέμενσε εἰς τὸ μίσθιον ποσοθῆκαι κα' ἄλλα κτίσματα ἐνπάνας τοῦ μισθωτοῦ, ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις περιέρχεται τῷ μισθωτῇ ὀφείλοντι ὅμως ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 τὸ τριπλάσιον τοῦ κατ' Ἰούνιον 1942 καταβλητέου μισθώματος ἐντὸς ὧν κατ' ἄλλας διατάξεις ὀφείλεται μείζων αὔξησις. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ἐπιτάξεως τὸ μίσθιον ἀποδίδεται τῷ μισθωτῇ.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. προστίθεται ἐδάφιον 3 ἔχον ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ ἀκινήτων, εἰς ἃ διατανῆ τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς ἐγκατέστη μετ' ἐπιβλητείσαν ἐπίταξιν ἀποβληθεὶς ἐξ ἰδιοκτήτου ἀκινήτου, ὀφείλεται παρὰ τοῦ οὕτως ἐγκατασταθέντος διὰ τὸν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 καὶ ἐφεξῆς χρόνον τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀνωτέρου μισθώματος τοῦ εἰς ἃ ἡ ἐγκατάστασις ἀκινήτου, ἂν τοῦτο ἦτο ἐκμισθωμένου ὑποτεθέντος κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς χρόνον, ἄλλως δὲ τοῦ ἐν λόγῳ μισθώματος, ἐξευρισκομένου διὰ συγκρίσεως πρὸς ἄλλα παρακείμενα ὁμοειδῆ καὶ ὑπὸ μίσθωσιν τελοῦντα ἀκίνητα, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ κανονίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ'. ὡς ἐτροποποιήθη. Ἂν [illegible] ἀποβληθεὶς καὶ [illegible] διὰ τὸν [illegible] ποὸς [illegible] ἀποσωνιζομένων μεθ' ὑποθήκης κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1940 καὶ ἐφεξῆς χρόνον τυχόντων διὰ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος αὐξήσεων. ἂν δὲ τὸ μίσθιον τοῦτο, [illegible] ἐγκατάστασις, δὲν διετέλεσεν ὑπὸ μίσθωσιν κατὰ τὸν [illegible] τοῦτον, τὸ μίσθωμα ἐξευρίσκεται διὰ συγκρίσεως πρὸς [illegible] παρακείμενα ὁμοειδῆ ἀκίνητα, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ καθορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν, μεθ' ἃ προσαυξάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

7. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. μετὰ τὴν λέξιν «μίσθια» προστίθεται «κατοικίας».

8. Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. φράσις «5 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Ἀπριλίου 1923» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς φράσεως «4, 5 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Μαρτίου 1923».

9. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 43 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: «ὡς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 παρ. 3 τοῦ Νόμου 4784».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ν. Δ. προστίθεται ἄρθρον λαμβάνον τὸν ἀριθμὸν 45 β' ἔχον οὕτω:

1. Ἐπὶ οἰκιῶν πωληθεισῶν ὁποτεδήποτε εἴτε ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ ἢ συνταξιούχου ἢ τοιούτου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ συνοικοῦντος μετ' αὐτῶν ἀνιόντος, κατιόντος, συζύγου ἢ ἀδελφοῦ εἴτε πρὸς ἄγοντα καὶ ἄλλο ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἀκίνητον, κατάλληλον πρὸς κατοικίαν, εἴτε πρὸς ἐνεργοῦντα ὁποτεδήποτε ἐμπορικὰς πράξεις οἱασδήποτε ἐκτάσεως εἴτε πρὸς παραγωγὸν γεωργι-

κῶν ἢ κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἡ δὲ πώλησις συνωμολογήθη ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς, ἂν ὁ πωλητὴς παρέμεινεν ὑφ' οἱονδήποτε τύπον ἐν τῷ πωληθέντι ἀκινήτῳ ἢ τμήματι αὐτοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς κατοικίαν, δικαιοῦται νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας πρὸς ἐκκένωσιν καὶ παράδοσιν τούτου καθ' ὅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς διεπούσης τοὺς συμβληθέντας σχέσεως λογιζομένης ἐφεξῆς διὰ τοῦτο ὡς μισθώσεως, ἐπὶ καταβολῇ δὲ ἀνταλλάγματος τῆς χρήσεως, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ προσδιορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 40 παρ. 3 τοῦ παρόντος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν περὶ προσαυξήσεως τοῦ μισθώματος τοῦ ἄρθρου 9 § 1.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 8 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 1519 (1942) ἀπαλείφεται ἡ ἐν τέλει φράσις «αἵτινες βαρύνουσιν ἀποκλειστικῶς τὸν μισθωτήν».

2. Ἐκ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 8 ἐδ. α' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ ἐν τέλει φράσις ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς «ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει τὸ κατ' Ἰούνιον 1942 καταβαλλόμενον μίσθωμα μειοῦται ἀναλόγως κατὰ δραχμὰς 100 μηνιαίως δι' ἕκαστον δωμάτιον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χειμερινῆς περιόδου».

3. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. μετὰ τὴν λέξιν «θεάτρων» προστίθεται «κεντρικῶν ἐν Ἀθήναις», ἡ δὲ φράσις «εἰς 25 ο/ο» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «εἰς 19 ο/ο» ἐν τέλει δὲ τῆς περιόδου προστίθενται τὰ ἀκόλουθα «ἐκτὸς ἂν διὰ τῆς συμβάσεως ὡρίσθη μεῖζον ποσοστόν, ὅτε ὀφείλεται τοῦτο» ἡ φράσις «καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰς ἄλλα 3 ο/ο» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν «καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰς ἄλλα 4 ο/ο» καὶ ἡ ἐντὸς παρενθέσεως τοῦ ἐδαφ. β' περικοπὴ ἀντικαθίσταται εἰς «16 ο/ο καὶ 12 ο/ο».

4. Ἐν ἀριθ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ φράσις «καὶ κινηματο- [illegible] καθίσταται διὰ [illegible] κινηματο- [illegible] 19 ο/ο καὶ ἐν τέλει προστίθεται «ἐν τῇ τελευταίᾳ δ[illegible] μίσθωμα ὁρίζεται εἰς 6 ο/ο ἕως 16 ο/ο».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 23 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ[illegible] ὧν οὕτω: 3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κατὰ τὰς ἀνω[illegible] γράφους τοῦ ἄρθρου τούτου μίσθωμα δὲν δύναται νὰ ὑπ[illegible] τῷ συνόλῳ λαμβανόμενον καὶ διὰ τῶν μηνῶν τῆς συμβ[illegible] διαιρούμενον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 γ' θεμιτὸν τοιοῦτο.

6. Αἱ ἐν ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου χρονολογίαι «1 Ἰουν[illegible] νίου 1942» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «1 Ἰουλίου 1942».

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ν. Δ. 1519)1942 προστίθεται ἄρθρον λαμβάνον τὸν ἀριθ. 45γ' ἔχον οὕτω:

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ μίσθωμα πάσης μισθώσεως συναφθείσης ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1942 ἢ ἐφεξῆς συναφθησομένης ἐν αἷς πόλεσιν ἰσχύει τὸ παρόν, ἐξαιρέσει τῶν πρὸς ἀνωνύμους ἑταιρείας ἢ ὁμολογουμένως πλουσίους, περὶ ὧν ἰσχύουσι τὰ ἐν ἐδαφ. ιε' τοῦ ἄρθρου 7 καὶ ἄρθρ. 21 παρ. 3 τοῦ παρόντος, τοιούτων, δὲν δύναται νὰ ἢ μεῖζον τοῦ πενταπλασίου τοῦ εὐλόγου τοιούτου ἄλλως ἡ τοιαύτη σύμβασις θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ ἐκμισθωτὴς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)1942 Ν. Δ. περὶ ἀγορανομικοῦ Κώδικος ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς δραγμῶν 300 000 μέχρι 10 000 000, ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης διατάσσεται καὶ ἡ δήμευσις τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἀκινήτου εἰς ὃ ἀνήκει τὸ μίσθιον. Ἡ βίωξις προβαίνει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπὶ νομικῶν δὲ προσώπων τιμωρεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ διευθυντὴς, ὁ ταμίας καὶ ὁ λογιστὴς αὐτῶν.

2. Εὔλογον μίσθωμα θεωρεῖται τὸ κατὰ Δεκέμβριον 1941 λαμβανόμενον ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως μίσθωμα, ἂν τοῦτο ἦτο ἐκμεμισθωμένον, ἄλλως τὸ ἐξευρισκόμενον διὰ συγκρίσεως πρὸς ἄλλα παρακείμενα ὁμοειδῆ ἀκίνητα, ὑπὸ μίσθωσιν τελοῦντα.

3. Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος συναφθεισῶν μισθώσεων ὀφείλει ὁ ἐκμισθωτὴς ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ταύτης (δημοσιεύσεως) ἀποδώσῃ τῷ μισθωτῇ τὸ πλέον τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος εἰσπραχθὲν ποσόν, ἄλλως διώκεται ποινικῶς κατὰ τὸ ἐδ. 2 τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ μισθωτοῦ ἢ οἱουδήποτε τρίτου ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος.

4. Ἐὰν πρὸς συγκάλυψιν τοῦ μὴ θεμιτοῦ μισθώματος ἔλαβε χώραν εἰκονικότης τις ἢ προκατεβλήθη μέρος τοῦ μισθώματος, ὅπερ οὕτως ἐν τῷ περὶ τῆς συμβάσεως ἐγγράφῳ ἐμφανίζεται ἔλασσον τοῦ πράγματι συμφωνηθέντος ἐπιτρέπονται μάρτυρες.

5. Ἡ ποινικὴ δίωξις δὲν ἀναστέλλεται ἐξ ἐκκρεμοῦς πολιτικῆς δίκης, ἥτις ἀντιθέτως ἀναβάλλεται μέχρι πέρατος τῆς ποινικῆς· ἡ δὲ ἐπὶ ταύτης ἀπόφασις ἀποτελεῖ δεδικασμένον δι' ἐκείνην.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ν. Δ. 1519)1942 προστίθεται ἄρθρον 45δ' ἔχον οὕτω:

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, αἰτήσει μισθωτοῦ ἢ ἐκμισθωτοῦ, ὑπογρεοῦνται οἱ ἁρμόδιοι οἰκονομικοὶ Ἔφοροι καὶ οἱ φύλακες Μεταγραφῶν καὶ Ὑποθηκῶν νὰ παρέχωσι βεβαιώσεις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν διαδίκων. Ἐπίσης, ὑπογρεοῦνται οἱ ἐργοδόται νὰ παρέχωσι τοιαύτας βεβαιώσεις περὶ τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἐν ἄρθροις 9 § 1, 21 § 1 καὶ 36 § 1 χρονολογία «1 Ἰανουαρίου 1942» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «1 Ὀκτωβρίου 1941» ἡ δὲ ἐν ἄρθρ. 9 § 2 καὶ 21 § 4 τοιαύτη «31 Δεκεμβρίου 1941» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «30 Σεπτεμβρίου 1941».

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ κωδικοποιηθῶσιν εἷς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 μετὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, οὗτινος αἱ προθεσμίαι ἐφ' ὅσον [illegible] ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, λογίζονται ἀρχόμεναι [illegible] τῆς 30 Ἰουλίου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ

Γ. [illegible], Δ. [illegible]ΗΣ

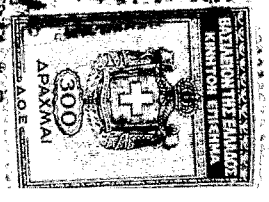
Ἐθεωρήθη [illegible] μεγάλου [illegible] σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις [illegible]

Ὁ Πρόε[illegible]

ὡς Ὑπο[illegible]

Γ.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.